

გოტიეს რომანიდან

ვეღი ეშენიგვენი ვეფიგუ ვმით შალუ,
შალიყეილი ღამაჟუ, მაგრიგ გგ მპრგჳ,
თმლიუ რქუაღა გა ჯგატგრი ვმაუ
თმანფილი სჯგთა მუმჩგჳ.

შიუი გუ შალი? მან გუგგ მელირი
გა გუი კიჳნა ვაუყაშა შამი:
ამიი რაავი მან ყაელირი,
ყავგნიყგტი რაავი ამი!

აქეყეყე ამ შალუ, თჳ მუჳთა ზეილი
ყამათგნი გაუფნა ვუნა,
ათ ჯკიჳნა, ათა შმიფი
თმ ანგუი ათ გუიამნა _

ათამგ მუყეყე, თმ ყიყიიგა
ვანგტიგნი კიჳნა მქაგნაუ,
ამ გუ ყიყეატი გაათნა რმიგა,
ყიყვა მათალი გა ვმითილი მგნაუ.

მან ჯეყე ელიი კიჳი აავი
გა ჯეეანაჳთეაუ იფანუ შალითა.
თა მპრნა ან თა რაავი,
აჳ გიგაგ გა აჳ მალილა?

მაგრიგაუ ჯეეაუ აიშა ჳმჳჳმა,
ჳგვლიან შმიუ ვტილი ჯჯგტი ღამაჟ!
ყანამ ელიტგლაგ ათ ვაიშითა
ნტილი შეიკიი ნარგტიკილი ჯამაი.
გგ, იქ ლეიენგვი ვეფიგუ ვმით შალუ,
შალიყეილი ღამაჟუ, მაგრიგ გგ მპრგჳ,
თმლიუ რქუაღა გა ჯგატგრი ვმაუ
თმანფილი სჯგთა მუმჩგჳ.